KULTURNIK, KDO BO TEBE BRANIL?

Komaj tretjina kulturnikov se je vključila v sindikate. Mar to pomeni, da se delavci v kulturi počutijo dovolj varne in sindikata ne potrebujejo? Ostali dve tretjini torej mislita, da se bo možno večno »greti v naročju ministra?« Ker gre za večino iz državnega capitola, človek pomisli, da je vzrok v državotvornosti in poudarjenemu centralizmu, ki prežema sleherno potezo vlade. Ljubljančanov seveda to godi, kajti s prilivom narodovega kapitala bodo kajpak potegnili največje koristi. Kulturnemu ustvarjalcu, ki nima ne časa, ne volje, niti interesa, da bi se boril za ljubi kruhek, zato ustreza, da je v samem koritu. Z velikimi možnostmi pač, da bo vselej odrinjenega dovolj tudi njemu. Ne zavedajoč se svojega novega statusa. Piščanca med mendrajočimi svinjskimi parklji. Perjad, ki ima na razpolago le čivkanje. Mnogi se tega že zavedajo. Toda odpor do sindikata je še vedno živ. Tistega sindikata, ki je ponujal ozimnice in kvečjemu organiziral še kakšen izlet. Mnogi se sprašujejo, čemu se sindikat delavcev v kulturi ne odcepi iz Zveze svobodnih sindikatov Slovenije, ki so ja boljševistična Ravnikova trdnjava. Kulturniki so tisti, ki so sprožili demokratične procese v Sloveniji in nikakor ni naravno, da vztrajajo v sredini, ki jo usmerjajo starorežimski ljudje. Pri tem seveda mnogi ne vedo, kaj se je s tem sindikatom resnično dogajalo. Sindikat kulture je zamenjal svoje vodstvo tik pred kongresom Zveze, kjer je bil ponovno izvoljen Ravnik. Najbrž ni skrivnost. Da je bil ta ponovno izvoljen zaradi odlično pripravljenega »programa«, kajti večina je mislila, da je bil program njegovo delo.

Vztrajanje na čelu sindikata, ki ga zaradi tega še nadalje razjeda erozija, pada na njegovo vest. V tem sindikatu kulturniki ostajamo zaradi njegovega programa. Zahtevamo pa, da se tudi ZSSS organizira kot servis vsega delavstva.

Novo vodstvo Sindikata delavcev v kulturi bolj skrbijo pomembnejše zadeve. Kolektivna pogodba za družbene dejavnosti je končno na top listi. Ko bo sklenjena, tudi kulturno ministrstvo ne bo več moglo molčati. Kolektivno pogodbo za področje kulture je pripravil sindikat in primorano bo z njim sesti za mizo.

Sindikat delavcev v kulturi s svojimi tisočtristotimi člani se bo na skupščini 18.marca preoblikoval v modernejšo in prožnejšo organizacijo. Odpravlja vertikalno-piramidalno formacijo.

Najbolj naravno bi bilo, da se združijo vsi delavci družbenih dejavnosti in njihovi sindikati, saj jih v to silijo sorodni problemi, ki bodo nastali s sprejetjem zakona o zavodih.

Nujno je, da je sindikat opozicija oblasti in hkrati njen sogovornik. Oblast, ki se ne boji sindikata, je totalitarna, sindikat, ki oblasti dvori, pa zgolj hlapec.

Sindikalni zaupniki ali poverjeniki, ki bodo sestavljali skupščino, bodo odslej nosilci in vodje sindikalnega gibanja. Pričakovati je, da se bodo problemi pojavljali zlasti po posameznih panogah. Domišljali bi si, da so velike hiše harmonične celote in delavci v njih enakopravni in enako zadovoljni.Prav zato bo delavec v določeni panogi (branži) lahko uveljavljal svoje pravice, ki mu pripadajo iz dela, skozi svojo stanovsko organizacijo, združenje ipd. Sindikalnega zaupnika torej imenujejo delavci, povezani v svojem združenju, cehu, lahko pa na nivoju enega ali več zavodov.

Rajko Stupar

l. 1991